

Беле кула – Радован Бећировић

Искушење баца људе с трона,
Роба диже изнад Фараона.
То је облак који небо кали,
Гдје посрћу на нос идеали.

1. Ој, Крново, планино на гласу,
2. Не завиди гордоме Парнасу,
3. Нит' је љепши нит на боље мјесто -
4. С тебе видим Цар Јунака престо;
5. Малесију до морскије страна,
6. Ђедовина Кастриота бана,
7. И Комове, хајдучке домове.
8. Видим Јавор и древну Авалу,
9. И Дубровник на морску обалу.
10. Изнад тебе, лете орлушине
11. По врх гроба Вука Лопушине,
12. По неки му на мрамор почине,
13. Ка дијете на кости очине.
14. Преко твојих брегова и поља,
15. Колико је прошло самовоља;
16. Пређе војска преко кланца твога,
17. Сулејмана Величанственога.
18. Гледали су три српска јунака,
19. И то: Рељу, Милоша и Марка,
20. Кад у Тару коње ућераше
21. Први Реља пред њима бијаше,
22. И ето их од лавре Мораче,
23. Низ Крново куда Марко рече,
24. Да у Скадар стигну трећу вече.
25. Крновом је краљ Вукашин преша,
26. Под оклопом с Момчилова леша,
27. И проведе уплакану змију,
28. Те му роди Марка и Андрију.
29. То Вукашин није него ђаво,
30. Никад није знао шта је право;
31. Тура руку преко Јевросиме,
32. А још двори Момчилови диме -
33. У згаришту војвоткиња млада,
34. И заовин перчин са врх града.
35. Видосава, малоумна глава,
36. Издаде му онаквога лава.
37. На свој понос и поштење пљуну
38. Да би сјела под краљевску круну,
39. До које је краљ Вукашин доша
40. Кад је смака Царевић Уроша.
41. Закла своје у планини кумче
42. Да се славом земаљском обуче.
43. Ал' те мрље са његова лица
44. Опрала је ријека Марица.

45. Јевросима за брата Момчила
46. Зашто није низ бедем скочила;
47. Низ велике планинске литице,
48. Но бит љуба братскога убице -
49. Тако су јој српске рекле мајке
50. Кад је с краљем прошла кроз Дробњаке!
51. С Крнова је Оташ Косорићу
52. Отишао крваву Никшићу,
53. На састанак Махмутбеговићу,
54. Грађевину царску да честита
55. И да пашу за Илију пита.
56. Три су пута Турци од Никшића
57. Проводили Пециреповића,
58. Уз Крново свезаније руку,
59. Но на равну Беришину луку,
60. Ђе бијаху на скупу Дробњаци;
61. Пјева Лазар: „Благо мојој мајци
62. Ено браће, мојијех Дробњака,
63. Да ме опет отму од Турака!”
64. Не шћеше га отети Дробњаци
65. Лазар на њих црну клетву баца,
66. Да и данас стоји анатема,
67. Те старога берићета нема.
68. Пјева Лазар про Краљеве горе,
69. Да се мало Турци заговоре,
70. Дако ико чује од хајдука
71. Да га спаси од смрти и мука:
72. „Исјечена горо немилице,
73. Ђе ће горске кукат кукавице?
74. Мрки вуче ђе ћеш завијати,
75. Мајко моја, ој ли закукати?
76. На што соко пилад да излеже,
77. Зашто Марко Шарца да привеже
78. Уза што ће Мујо да се пење,
79. Да посматра Котаре и Сење.
80. Куда ће се српске чете крити,
81. Ђе ће Новак мрко вино пити?
82. Виле горске ђе ће зимовати,
83. Ђе ће Србин бадњаке убрати?
84. На што ће се небо облачити?
85. Шта ће љетњу кишу привлачити?
86. Лазар тако рече и утече,
87. Вук се горски без ране не хвата -
88. Ал' Лазара код планине Гата,
89. Уби турско у срце олово,
90. У зло мјесто, у село Гареве.